

sen, og det er, at man efter mangeaarige Anstrengelser og Anvendelse af stor Arbeidskraft og Penge til at anstille Forsøg er kommen til et tilfredsstillende Resultat. Det er et Maal, man har naaet, at man har faaet et godt pandserbrydende Skjts; det næste Maal er at bestyffe de Positioner, som skulle have pandserbrydende Skjts, med saa meget Skjts, som der behøves.

Scavenius: Efter den klare Udtalelse, vi hørte af den ærede Krigsminister, skal jeg ikke fra mit eller Mindretallets Standpunkt gaae nærmere ind paa, hvad den ærede Ordfører ansøgte imod os. Der er kun et eneste Punkt, som jeg vil gjøre en Bemærkning om. Den ærede Ordfører beklagede sig over — om jeg ikke huffer fejl — at Mindretallet ikke havde taget nogetsomhelst Hensyn til, at Søforterne dog væsentligt allerede ere bestykkede. Ja, men det kommer dog an paa, med hvilket Slags Kanoner disse Søforter skulle være bestykkede, naar de skulle antages at kunne gjøre nogensomhelst Nytte. Det er efter Tidens Udvikling nutildags pandserbrydende Skjts, der maae forlanges. Paa Søforterne og de dertil hørende Landbatterier finde vi for Diebliffet 10 af disse Kanoner, siger og skriver ti. Foruden disse pandserbrydende Kanoner findes der ganske vist et større Antal Kanoner, som i gamle Dage, da de bleve satte paa Søforterne, vist vare meget hensigtsvarende, meget gode til at virke imod Træskibe, men som nu engang ikke ere stærke nok, ikke have den Egenkab at kunne gjennembryde et Pandser. Naar Forholdene ere saadanne, kan det ikke nægtes, forekommer det mig, at man kan ikke sætte nogen videre Tro til disse Kanoner. Nei, der er i Virkeligheden af Kanoner, der ville være at bruge imod Pandserfibe, kun 10, og det er for at forøge disse 10 ialfald dog til det dobbelte Antal, at Mindretallet har stillet sit Forslag. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen) gjorde nogle Bemærkninger imod mig i Anledning af, hvad jeg først udtalte. Vi ville jo paa et senere Stadium af Finantslovens Forhandling, naar vi komme til Marineministeriets Budget, faae tilstrækkelig Leilighed til nærmere at omtale

det Spørgsmaal, som der rimeligviis kommer til at ligge os imellem.

C. B. Nimestad: Den Hovedvildfarelse, som laa til Grund for den ærede Ordførers Udtalelser, var jo aabenbart den, at han ikke har havt Leilighed til i Tidens Løb at gjøre sig tilstrækkeligt klart, hvorledes det forholder sig med de to Ting: Maal og Middel. Han har ikke lagt Mærke til, at i denne Verden idetmindste eksisterer der intet absolut Maal og intet absolut Middel. Det, der er Maal, er igjen Middel til noget Andet, og vil han derfor have et absolut Maal, saa forlanger han Noget, der ikke findes i denne syndige Verden. Derypaa berøer hele Feilen i hans Udvikling, derfor blev han ogsaa en saadan Fremsynsmand. Han kaldte sig selv, aabenbart med megen Tilfredshed, alfidig; alfidige Hensyn havde han taget. Ja, han havde paa den Maade taget alfidige Hensyn, at han havde glemt det eneste Hovedhensyn, hvormed det Hele dreier sig, nemlig at Forterne skulle kunne forsvares og forsvares imod Pandserfibe. Dette, saaledes at stille sig i Nutiden paa Fremtidens Standpunkt og tage alle mulige Hensyn til, hvad der kan skee, undtagen til det ene Værende og Virkelige, det i Forhold til det Virkelige Fornødne, det er det, som i det berømte Eventyr betegner den kloge Elses Standpunkt. Hun tænkte paa Alt, hvad der mulig kunde skee i denne Verden, kun ikke paa, hvad der virkelig var. Det er allerede klart og tydeligt udviklet af den ærede Minister, at der her foreligger et Maal, som naturligtviis igjen bliver Middel til Opnaaelsen af et andet Maal engang i Tiden og sandsynligt vil blive ført videre; men foreløbig foreligger der virkelig et Maal. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Kreds (Scavenius) gjorde nu nylig opmærksom paa, hvad ogsaa jeg gjorde opmærksom paa første Gang, jeg havde den Ære at have Ordet, nemlig at det er aldeles ligegyldigt, om der saa var 1,000 Kanoner paa Forterne, naar de ikke ere istand til at skyde Pandseret igennem paa de Skibe, som man nu har. Naar den Dag kommer, da „König Wilhelm“ ligger udenfor Søforterne, kan det ikke nytte, at vi have flere hundrede Kanoner